

Č.j. 3 Cmo 328/94-65

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě, složeném z předsedy senátu JUDr. Jiřího Macka a soudců JUDr. Miloše Tomsy a JUDr. Marty Chrástilové v právní věci žalobce Pragokonzert, Maltézské nám. 1, Praha 1, zastoupeného JUDr. Vlastimilem Karlem, komerčním právníkem, Eliášova 44, Praha 6, proti žalované Řím-

2, zastoupené advokátkou JUDr. Dorotou Lipalovou, kancelář Jindřišská 34, Praha 1, o ochranu práv účastníka hospodářské soutěže, k odvolání žalobce proti rozsudku Krajského obchodního soudu v Praze Č.j. 1 Cm 238/92-32 ze dne 25.6.1993 a k částečnému zpětvzetí návrhu

t a k t o :

1. Zpětvzetí žaloby v části uplatněného návrhu na zaplacení zadostiučinění v částce 700.000,- Kč **se připouští.**

Rozsudek Krajského obchodního soudu v Praze Č.j. 1 Cm 238/92-32 ze dne 25.6.1993 se v tomto rozsahu **zrušuje** a řízení **se zastavuje.**

2. Rozsudek Krajského obchodního soudu v Praze Č.j. 1 Cm 238/92-32 ze dne 25.6.1993 se v prvním a druhém odstavci výroku **mění a zní:**

Žalovaná je povinna zdržet se jednání, jímž by výkon své činnosti uváděla v souvislosti se žalobcem, jeho pověstí a jeho službami, ledaže k tomu dá žalobce svůj souhlas.

Žaloba v rozsahu zaplacení 300.000,- Kč jako přiměřeného zadostiučení **se zamítá.**

Žalobce je oprávněn uveřejnit na náklady žalované rozsudek v rozsahu jeho záhlaví, výroku a právních závěrů odvolacího soudu v deníku Hospodářské noviny.

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

3 Cmo 328/94-66

Odstavec třetí výroku rozsudku se potvrzuje.

3. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 31.7.1992 domáhal se žalobce na žalované zaplacení částky 1 mil. Kč jako přiměřeného zadostiučinění, uložení povinnosti žalované zdržet se nekalosoutěžního jednání tím, že nebude uvádět výkon své podnikatelské činnosti do žádných souvislostí s pověstí žalobce a jeho služeb, jakož i práva zveřejnit rozsudek v této věci na náklady žalované.

Svůj návrh odůvodnil tím, že v rámci svého předmětu podnikání zprostředkovává účinkování tanečnic v zahraničních zábavních podnikcích varietního typu, přičemž s ohledem na značnou problematičnost takových angažmá se prakticky výlučně orientoval na teritorium Itálie, neboť s italskou stranou se podařilo vzájemně vytvořit určitý mechanismus, který zajišťuje oboustranné dodržování profesionálních předem sjednaných podmínek a minimalizuje možnost zneužívání tanečnic zahraničním partnerem. Prostřednictvím zahraničního partnera, po předložení jím vyžadovaných dokladů, zajišťuje žalobce příslušné pracovní povolení. Ve vztahu k teritoriu Itálie je žalobce prakticky výsadním zprostředkovatelem v tuzemsku, neboť jako státní agentura je pro zahraničního partnera zárukou solidnosti a poctivosti obchodního styku. Dne 26.6.1992 byl v inzertních novinách "ANNONCE" v rubrice 25-1 "Práci nabízejí" uveřejněn inzerát tohoto znění: "Hledám dívky 18 až 28 let do taneční skupiny na výjezdy do zahraničí. Angažmá a pracovní smlouvy výhradně přes Pragokonzert = záruka. Požadavky: štíhlá postava a částečné pohybové nebo gymnastické schopnosti." Dále uvedeno telefonické spojení na inzerujícího. Žalobce zjistil, že inzerujícím je žalovaná. Při anonymním kontaktu s žalovanou byl žalobce upozorněn, že při zajišťování angažmá není v žádném případě třeba se obracet na Pragokonzert, ale přímo na inzerujícího s tím, že se jedná o angažmá v délce tří měsíců pro teritorium Itálie a Řecka. Žalobce předpokládá, že žalovaná vykonává zprostředkovatelskou činnost legitimně, tj. na základě registrace obecního úřadu, resp. živnostenského listu. Dle názoru žalobce lze v jednání žalované spatřovat parazitování na pověsti podniku a služeb jiného soutěžitele. Právě s využitím pověsti Pragokonzertu a jím poskytovaných služeb se snažila žalovaná získat prospěch pro výsledky vlastního podnikání, jehož by jinak nedosáhla. Tomuto úmyslu zcela svědčí i žalovanou přisuzovaná kvalita služeb poskytovaných právě žalobcem, čímž nepochybně lze v jejím jednání spatřovat též prvky klamavé reklamy, neboť uvedeným spojením měla zřejmě žalovaná úmysl vyvolat zdání serioznosti a poctivosti též o službách poskytovaných jí samotnou. Výše zadostiučinění pak dle názoru žalobce zcela odpovídá závažnosti utrpěné nemateriální újmy, jež představuje velmi výrazné poškození "image" žalobce, což odůvodňuje všeobecně známou skutečností, že

3 Cmo 328/94-67

zprostředkování angažmá tanečnic v zahraničí mnohdy je jen zástěrkou k jiné - nezákonné aktivitě přesahující hranice států.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvedla, že zprostředkovatelskou činnost při zajišťování angažmá nikdy nevykonávala, pouze spolupracovala s panem Mikulášem Farkašem na kostýmech a hudbě pro jím ustavenou taneční skupinu pro účinkování v Itálii. Smyslem inzerátu bylo vyhledání náhradnic pro případ, že by pracovní povolení bylo italskou stranou nakonec vydáno vzhledem k časovým průtahům a nemožnosti blokovat termíny tanečníků. Výjezd skupiny zajišťoval Pragokonzert a proto odkaz na něj byl v inzerátu uveden správně. Pokud je žalované známo, pak výjezd skupiny se vůbec neuskutečnil. Telefonické spojení na žalovanou bylo v inzerátu uvedeno proto, že pan Farkaš toto spojení nemohl v inzerátu nabídnout. Žalovaná má za to, že její aktivita nenaplňuje znaky jednání soutěžitele v hospodářské soutěži, jakož i další podmínky jednání nekalé soutěže. Chybí zde též jakýkoli úmysl parazitovat na pověsti žalobce (jednalo se o akci Pragokonzertu). Navrhla proto zamítnutí žaloby.

Krajský obchodní soud v Praze rozsudkem č.j. 1 Cm 238/92-32 ze dne 25.6.1993 žalobu zamítl, zavázal žalobce k úhradě nákladů řízení žalované ve výši 15.650,- Kč a k doplacení soudního poplatku 36.000,- Kč na účet soudu.

Z inzerátu uveřejněného v inzertních novinách "Annonce" dne 26.6.1992 soud I. stupně zjistil, že tímto inzerátem byly hledány dívky ve věku 18 až 28 let do taneční skupiny na výjezdy do zahraničí s tím, že angažmá a pracovní smlouvy budou realizovány výhradně přes Pragokonzert. Jako kontaktní spojení bylo uvedeno telefonní číslo 2361243 nebo 2639376 pro vzkaz.

Z výpovědi žalované soud zjistil, že je umělkyní, zpěvačkou a po seznámení se s uměleckým vedoucím taneční skupiny panem Farkašem měla zájem na tom, aby zkusila své schopnosti i v jiné umělecké oblasti, konkrétně v choreografii a navrhování kostýmů pro jeho taneční skupinu. Prostřednictvím předmětného inzerátu hledal pan Farkaš náhradnice do své taneční skupiny, neboť vydání pracovního povolení z italské strany trvá vždy delší dobu a za tuto dobu mohou mít již původně vybrané tanečnice jiná angažmá. Inzerát podávala na své telefonní číslo proto, že na pana Farkaše v té době z rodinných důvodů nebylo žádné jiné spojení. S panem Farkašem nebyla žalovaná v žádném pracovním či obdobném vztahu, pouze mu poskytla spolupráci z přátelství a zároveň z důvodu zjištění a vyzkoušení si svých schopností i v jiném uměleckém oboru. Ze shora uvedeného důvodu byla představena pracovníci žalobce paní Brunclíkové jako zástupce či prostředník pana Farkaše. Sama žádný takový výjezd neorganizovala a i tato zprostředkovatelská akce byla pro ni zcela ojedinělou a jednorázovou.

Z výpovědi svědkyně Zuzany Kostečkové soud zjistil, že telefonické spojení uvedené v předmětném inzerátu bylo na žalovanou, se kterou se po dohodě setkala. Při této schůzce jí byly žalovanou vysvětleny podrobnosti připravovaného zájezdu s tím, že se jedná o taneční

program v nočním klubu s konzumací a že se jedná o výběr náhradnic pro taneční skupinu, které by měly za původní taneční skupinou odjet nejpozději do jednoho měsíce, nikoliv však do Itálie, ale na Kypr, přičemž s ohledem na dobu odjezdu by samotná pracovní smlouva byla uzavírána až v zahraničí. Pro upřesnění těchto informací a zároveň i z pocitu nedůvěry, že se tato akce uskutečňuje tak narychlo, obrátila se svědkyně s dotazem na žalobce, konkrétně na paní Brunclíkovou, která jí vysvětlila, že zájezdy do Itálie již nerealizují, neboť italská strana odmítá nadále vystavovat povolení k této činnosti, ale že se jedná o zájezd na Kypr.

Z výpovědi paní Brunclíkové, zaměstnankyně žalobce, soud zjistil, že žalovaná jí byla na jaře loňského roku představena jako spolupracovnice pana Farkaše, který v té době měl taneční skupinu, která se zajímala o výjezdy do Itálie, s tím, že v případě jeho nepřítomnosti bude jednáno jejím prostřednictvím. S žalovanou byla víceméně pouze v telefonickém kontaktu, a to proto, že italská strana již nechtěla povolení vydávat a žalovaná se dotazovala na vyřízení celé záležitosti. Dále soud zjistil, že pro výjezdy do zahraničí bylo vždy zapotřebí několika potvrzení, úředně přeložených a potvrzených italskou ambasádou (lékařské potvrzení umělců, potvrzení o jejich profesionální kvalifikaci, povolení žalobce pro provádění těchto akcí) a teprve na základě těchto potvrzení vydávala italská strana pracovní povolení. Smlouvy s umělci byly uzavírány až po obdržení těchto pracovních povolení a vždy před výjezdem do zahraničí.

Z výpovědi svědkyně paní Vladimíry Kramlové, zaměstnankyně žalobce, soud zjistil, že telefonovala na číslo uvedené v inzerátu, neboť se chtěla blíže seznámit s nabízenou akcí. Z její praxe jí bylo známo, že běžně jsou takové akce prováděné přes Pragokonzert. Z rozhovoru s žalovanou vyplynulo, že sama osobně s potřebnými doklady na Pragokonzert chodit nemusí, neboť tyto záležitosti vyřídí žalovaná sama.

Na základě těchto provedených důkazů soud I. stupně dospěl k závěru, že podání uvedeného inzerátu nelze kvalifikovat jako soutěžní jednání, žalovaná nebyla ve vztahu k žalobci soutěžitelem. Z textu inzerátu, zejm. znění "Angažmá a pracovní smlouvy výhradně přes Pragokonzert" nelze navíc dovodit, že by toto jednání bylo způsobilé přivodit újmu žalobci.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 142 odst. 1 o.s.ř. tak, že přiznal žalované právo na úhradu nákladů právního zastoupení v částce 15.650,- Kč, zároveň soud rozhodl o povinnosti žalobce doplatit soudní poplatek v částce 36.000,- Kč.

Uvedený rozsudek napadl svým odvoláním žalobce. Je toho názoru, že soud nesprávně zhodnotil výsledky důkazního řízení, zejména s ohledem na souvislosti zjištěných skutečností a na jejich vliv na kvalifikaci jednání žalované, a že na základě takového skutkového zhodnocení dospěl soud k nesprávnému zhodnocení právnímu.

3 Cmo 328/94-69

Za základ právní argumentace soudu lze zřejmě považovat moment ojedinělosti, neboť pod jeho zorným úhledem posuzuje soud otázku způsobilosti žalované být účastníkem hospodářské soutěže a způsobilosti jejího jednání přivodit újmu žalobci.

Text inzerátu vypovídá o tom, že žalovaná zprostředkuje angažmá dívkám, které budou mít zájem jako tanečnice zapojit se do taneční skupiny a vyjet s ní do zahraničí s tím že vlastní angažmá bude zajišťovat Pragokonzert, se kterým také dívky budou uzavírat příslušné smlouvy. Ve skutečnosti však žalovaná prováděla na základě inzerátu nábor tanečnic a sama resp. bez jakékoliv účasti žalobce zajišťovala angažmá a výjezdy tanečních skupin. V takovém jednání lze pak stěží spatřovat jednání, jež není soupeřením s cílem získat pro sebe výhody.

Ze skutečnosti, že se žalobci podařilo podchytit jednání žalované na podkladě jednoho inzerátu, který se stal podnětem k podání návrhu na zahájení řízení o ochranu práv účastníka hospodářské soutěže nelze, dle názoru žalobce, usuzovat na ojedinělost či nahodilost jednání žalované. Ta mohla zabezpečit na základě inzerátu celou řadu angažmá a výjezdů do zahraničí, a tak by i jediné inzertní podání obsahuje v sobě prvek opakovatelnosti, čemuž nasvědčuje i samotný text inzerátu, neboť nebyly hledány dívky pro jeden konkrétní výjezd, ale pro výjezdy. Prvek ojedinělosti se z tohoto pohledu značně relativizuje a soud tuto skutečnost nevzal vůbec v úvahu.

Žalobce samozřejmě nemůže prokázat, zda žalovaná podala více inzerátů, třeba i v jiných novinách, a kolik angažmá a výjezdů do zahraničí se na podkladě předmětného inzerátu uskutečnilo. Žalobce je však toho právního názoru, že takové otázky nejsou z meritorního hlediska rozhodné. Svědkyně Z. Kostečková je totiž pouze konkrétní příklad jedné z řady možných adeptek na výjezd taneční skupiny do zahraničí zajišťovaného žalovanou.

Žalobce podtrhuje zásadní význam prvku "možného" jako způsobilosti určitým jednáním přivodit zamýšlený důsledek, a proto i kdyby se na základě předmětného inzerátu neuskutečnil ani jediný výjezd, a nepřihlásila se ani jediná adeptka, lze spatřovat v podání inzerátu s uvedeným textem výraz soupeření s cílem získat pro sebe výhody na úkor žalobce jako soutěžitele v témže oboru hospodářské činnosti. Jednání žalované proto považuje žalobce za jednání v hospodářské soutěži. Výpověď svědkyně Z. Kostečkové pak pouze umožnila takové tvrzení důkazně dosvědčit.

Odvolatel v další části svého odvolání dovozuje způsobilost žalované být účastníkem hospodářské soutěže, a to mimo jiné i s odkazem na znění ust. § 41 obchodního zákoníku. Pokud jde o rozpor jednání žalované s dobrými mravy soutěže, spatřuje jej odvolatel v tom, že zcela svévolně a bez vědomí žalobce podáním inzerátu a i poté využívala obchodního jména žalobce jako záruky poctivosti a profesionality pro činnost resp. služby, které sama poskytovala.

3 Cmo 328/94-70

Kromě pojmového znaku jednání v hospodářské soutěži v rozporu s dobrými mravy soutěže, je k naplnění podstaty nekalého soutěžního jednání třeba, aby jednání bylo způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům.

Soud dospěl k závěru, že ze znění inzerátu nelze dovodit, že by se jednalo ze strany žalované o jednání způsobilé přivodit navrhovateli újmu.

S takovým hodnocením lze souhlasit pouze potud, pokud by žalovaná skutečně pouze zprostředkovávala angažmá pro uchazečky a pro vlastní zajištění angažmá, výjezdu do zahraničí a uzavření příslušné smlouvy se obrátila na žalobce nebo pokud by žalovaná alespoň zájemkyně o angažmá směřovala na žalobce v souladu se zněním inzerátu.

Z výpovědi svědkyně Kostečkové jednoznačně vyplývá, že odpůrkyně neměla ani v úmyslu obrátit se na žalobce a rovněž tak ani jmenovanou za ním poslat.

Pro posouzení jednání žalované jako jednání způsobilého přivodit újmu žalobci svědčí záměr realizovat uvažovaná angažmá tanečnic bez účasti žalobce. Žalovaná tak mohla na základě byť jediného inzerátu uzavřít řadu obchodů s určitým finančním prospěchem. Je nasnadě, že takový případný prospěch by byl získán aspoň z části na úkor žalobce, jehož obchodní pověsti v dané hospodářské činnosti žalovaná využila v inzerátu pro provádění náboru.

Ke skutkovým zjištěním soudu poukázal odvolatel dále na okolnost vyplývající z výpovědi svědkyně Kostečkové, že výjezd tanečnic měl být uskutečněn na Kypr, a to v rozporu s tvrzením žalované, že její činnost byla zaměřena pouze na výjezd skupiny do Itálie. V této souvislosti poukázal i na nepřesnost zachycené výpovědi svědkyně Kostečkové ve vztahu k pracovníci žalobce paní Brunclíkové o možném výjezdu skupiny na Kypr.

Svědkyně Kostečková, která se na inzerát přihlásila, a díky které se žalobce o existenci inzerátu dozvěděl, mimo jiné uvedla: "Paní Škvárová mi sdělila, že pokud bude smlouva uzavíraná takto narychlo, budou zaslány první dvě strany cestovního pasu na Kypr a samotná smlouva bude se mnou uzavřena až na Kypru".

Z výpovědi svědkyně Kostečkové jednoznačně vyplývá, že při osobním setkání s žalovanou tato jí nabídla výjezd s taneční skupinou na Kypr a nikoliv do Itálie. Z důkazního zjištění soudu rovněž vyplývá, že v případě svědkyně se mělo jednat o výběr náhradnic pro taneční skupinu, která by měla odjet za původní taneční skupinou. Takové tvrzení pak svědčí též o tom, že s využitím obchodního jména žalobce žalovaná prováděla soukromou agentážní činnost, a to nikoliv ojediněle.

Žalobce neuzavírá s umělcem při jeho výjezdu do zahraničí pracovní smlouvu, ale s dostatečným předstihem před výjezdem smlouvu o provedení uměleckého výkonu v zahraničí, a to ve vazbě na smlouvu

3 Cmo 328/94-71

uzavřenou žalobcem jménem umělce s příslušným zahraničním partnerem, a to opět ve vazbě na pracovní povolení, které vydává příslušné Ministerstvo práce nebo pracovní úřad v zahraničí, a na pracovní vízum, v případě dlouhodobého angažmá, které na základě již uděleného pracovního povolení vydává příslušné zahraniční konzulární oddělení v Praze.

Nepřichází proto vůbec v úvahu, že by žalobce uzavíral smlouvu s umělcem až v zahraničí, to je možné pouze v případě prolongace smlouvy, kdy umělec již v zahraničí ke dni změny smlouvy působí.

Žalobce se proto důvodně domnívá, že pokud by již neměl být dostatek času k uzavření příslušné smlouvy se svědkyní Kostečkovou při jí žalovanou nabízeném výjezdu na Kypr, došlo by ze strany žalované k obejití příslušných úřadů v zahraničí, a v případě realizace tohoto výjezdu, což lze předpokládat, také k němu zřejmě došlo. Rovněž i tato okolnost svědčí o jednání žalované jako o jednání způsobilém přivodit újmu žalobci, a to újmu nemateriální, jež se však ve svém konečném důsledku může projevit jako újma materiální.

V části III. svého odvolání žalobce nesouhlasí s doměřením soudního poplatku, neboť podle jeho názoru měl být návrh na zahájení řízení zpoplatněn zvláštní sazbou podle pol. č. 13 písm. a/ sazebníku soudních poplatků. V části IV. svého odvolání žalobce omezil svůj uplatněný nárok na zaplacení přiměřeného zadostiučinění z původně uplatněné částky 1 mil. Kč na 300.000,- Kč.

Z důvodu v odvolání obsažených navrhl žalobce, aby rozsudek soudu I. stupně byl změněn tak, že

1. žalovaná je povinna uhradit ve prospěch žalobce a na jeho účet částku Kč 300.000,- jako přiměřené zadostiučinění, a to do 1 měsíce po nabytí právní moci tohoto rozsudku,
2. žalovaná je dále povinna zdržet se nekalosoutěžního jednání v hospodářském styku tím, že nebude uvádět výkon své činnosti do žádných souvislostí s pověstí žalobce a jeho služeb,
3. žalobce je oprávněn uveřejnit tento rozsudek na náklady žalované, a to v rozsahu, formě a způsobem vzhledem k povaze věci a zvyklostem přiměřeným a obvyklým,
4. žalovaná je povinna uhradit žalobci náklady řízení 800,- Kč a náklady odvolacího řízení,
5. výrok rozsudku soudu I. stupně o doplatku soudního poplatku se zrušuje a tento se vrací (pokud byl zaplacen) zpět žalobci.

Žalovaná podala k odvolání své písemné vyjádření z 25.2.1994, v němž uvedla, že soud I. stupně posoudil věc po stránce skutkové i právní správně. Navrhla proto potvrzení napadeného rozsudku.

podstatu ust. § 48 obch. zákoníku - naplňuje i skutkovou

3 Cmo 328/94-74

Právem tedy žalobce domáhá se uložení povinnosti žalované podle § 53 obch. zák. zdržet se takového jednání. Odvolací soud však považoval za nutné zúžit uplatněný nárok o případ, kdy sám žalobce s jednáním žalované vysloví souhlas.

Bylo vyhověno dále i uplatněnému právu na uveřejnění rozsudku ve smyslu ust. § 55 odst. 2 obchodního zákoníku, byť žalobce měl v řízení úspěch pouze částečný - avšak co do kvalifikace jednání žalované podstatný.

Pokud jde o uplatněný nárok na zadostiučinění ve finanční podobě, neshledal odvolací soud podmínky pro jeho přiznání. Žalobce v řízení neprokázal existenci újmy ať již materiální či immateriální v takovém rozsahu, který by odpovídal požadovanému zadostiučinění v peněžní formě.

O nákladech řízení před soudy obou stupňů bylo rozhodnuto podle § 142 odst. 2, resp. § 224 odst. 1 o.s.ř. s tím, že odvolací soud potvrdil napadený rozsudek v části, v níž byl doměřen žalobci soudní poplatek, a to s poukazem na ust. § 2 odst. 1, § 4 písm. a/, § 5 zák. č. 549/1991 Sb. ve znění platném v době podání návrhu a sazebníku, část. I, pol. 2, jako přílohy k tomuto zákonu, když položka 13 sazebníku se pro případ návrhu ve věci nekalé soutěže nepoužije. Soud I. stupně žalobci vrátí - vzhledem k nesprávnému vyměření odvolacího poplatku - podle § 10 citovaného zákona částku 5.000,- Kč (uhrazeno 18.000,- Kč, správná výše činí 13.000,-).

Poučení: Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

V Praze dne 19.4.1995

JUDr. Jiří M a c e k , v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:

